

Šiame numeryje:

- „Mergvakario“
 - kolekcijos sėkmė;
 - Seminarai
 - Kulautuvoje;
 - Įspūdžiai iš
 - Turkijos;
 - Maironiui – 150;
 - Tolerancijos
 - pamoka;
 - Dalyvavimai
 - konkursuose;
 - Sportiniai
 - laimėjimai ir kt.

LANGAS

Jau nebėra to nuostabaus spalvingojo rudens, jau debesys sutrikdė rudeniską ramybę, jau ir saulė nuolankiai pakluso rudeniiui...

Šis metų laikas atneša ir saują besikeičiančių minčių, emocijų. Ne visuomet, žinoma, linksmy... Tačiau žiūrėdamas į nykų rudenį pro kambario langą supranti, jog Tu esi kažkas šiame pasaulyje. Pasaulyje, kupiname begalės nenuspėjamų dalykų, kurie džiugina širdį ir daro mus stipresnius.

Nusišypsokime jau besibaigiančiam rudeniiui, praskaidrinkime savo nuotaiką bendraudami su draugais, žiūrėdami gerą filmą ar tiesiog gerdami arbatą. Juk ir ji rudenį skanesnė...

„Mergvakario“ kolekcijos sėkmė

Ar pamenate praėjusiais mokslo metais vykusią profesijų dieną? Tąkart aštuntokės demonstravo sukneles, pagamintas iš atliekų. Pamačiusi mūsų pasirodymą, direktorė pasiūlė mums dalyvauti konkurse. Tad šių metų rugsėjo 28d. mūsų mokyklos I klasės gimnazistai dalyvavo dar pavasarį UAB Marijampolės apskrities atliekų tvarkymo centro paskelbtame konkurse „**Kompozicija (skulptūra) iš atliekų**“. Šio konkurso tikslas: formuoti visos visuomenės nusiteikimą tinkamai tvarkyti atliekas, mažinti jų kiekį sąvartyne bei rūpintis švaria ir tvarkinga aplinka. Marijampolėje, Jono Basanavičiaus aikštėje, buvo eksponuojami visų dalyvių darbai,

tarp kurių buvo ir Gražiškių gimnazijos mokinių sukurta drabužių **kolekcija „Mergvakaris“**.

Konkurso dalyviai turėjo galimybę apžiūrėti konkurentų darbus, vieni iš kitų sėmėsi idėjų, linksminosi bendrame renginyje. Nepaisant prasto oro, visų dalyvavusių komandų nuotaika buvo puiki. Komisija, rinkdama nugalėtojus, labiausiai atsižvelgė į idėją, temos atskleidimą, grožį, meninę vertę bei kūrėjų kruopštumą ir išradingumą. Reikalauta, kad kūriniai būtų pagaminti būtent iš atliekų. Sulaukus rezultatų paaiškėjo, kad komisiją pavergė gražiškėčių „Mergvakaris“ ir manekenių nuostabios šypsenos, tad 5-9 klasių grupėje mūsų mokyklai skyrė **antrąją vietą**. Sveikinome vieni kitus! Dalyviai buvo apdovanoti saldžiais prizais bei rašikliais, o prizines vietas užėmusios komandos - specialiais prizais. Mes šokinėjome iš džiaugsmo, gavę savąjį prizą – skaitmeninį fotoaparata, ir dėkojome savo **mokytojai Redai Kulikauskienei** už pagalbą ir kūrybiškas idėjas.

Reda B. ir Monika P., I klasė

KULAUTUVA... KAIP JOJE GRAŽU IR NUOSTABU!!!

Pirmasis seminaras

Rugsėjo 28-30 dienomis 16 Gražiškių gimnazijos mokinių ir Gretos mama **Edita Griškaitienė** (ji dabar mūsų grupės naujoji vadovė) buvome išvykę į seminarą Kulautuvoje, iš kurio parsivežėme be galo daug įspūdžių.

Vyko apmokymai, kurie buvo visai nepanašūs į mokyklose vykstančias pamokas, todėl visą perteikiamą informaciją greitai ir lengvai įsisavino mūsų galvelės. Kulautuvoj mus šiltai pasitiko mūsų vadovai Inga, Žilvinas, Laura ir Dovilė. Jie viso seminaro metu padėjo mums nusistatyti veiklas, kurias vykdysime projekto „Tarptautiniai jaunimo apdovanojimai“ metu. (Apie šio projekto programą jau rašėme praėjusiame „Lango“ numeryje). Taigi numatyta 4 rūšių veikla: įgūdžių lavinimas, paslaugos, aktyvus sportas bei baigiamasis žygis. Visa tai turės trukti daugiau kaip pusę metų.

Mes labai džiaugiamės savo vadove Edita, ji mums jau kaip tikra mama, o mes, pasak jos, esame jos vaikai. Tai mane tai tikrai džiugina. O pati Edita sako:

-Įspūdžiai iš seminaro yra puikūs! Supratau, kad gyvenant įprastu kasdienybės ritmu, neįmanoma patirti tiek gerų emocijų, kiek patyriau per vieną savaitgalį Kulautuvoje. Buvo smagu stebėti jaunimą neformalioje aplinkoje besilaikantį pačių įsivestų taisyklių, išsakantį savo nuomonę, kvailiojantį, besimokantį dirbti komandoje. Dabar žinau, jog pasiilgiau teisingai sutikdama būti TJA grupės vadove, nes mano vaikai (TJA dalyviai) yra šaunūs jaunuoliai. Ačiū jums už galimybę tobulėti kartu. Sėkmės! ☺

Nuoširdų ačiū tariame Jums, Edita, ir kitiems TJA vadovams, nes tik Jūsų visų dėka mes tobulėjame !! ☺

Agnė Žolynaitė, III klasė

Antrasis seminaras Kulautuvoje

Gražiškių gimnazistai, dalyvaujantys „Tarptautinių Jaunimo Apdovanojimų“ programoje, vėl labai džiaugėsi galimybe dar vieną savo savaitgalį praleisti Kulautuvoje. Per rugsėjo pabaigoje vykusį seminarą patirti įspūdžiai skatino su

nekantrumu laukti kito renginio. Įdomu buvo, ką šį kartą bus paruošę jau draugais tapę programos vadovai Žilvinas ir Inga bei mūsų koordinatorė Edita – mano mama. Pasirodo, šio seminaro užduotis buvo pasirengiamasis žygis (vasarėjant mūsų gimnazistai eis į baigiamąjį dviejų dienų žygį su nakvyne).

Šeštadienio diena buvo skirta gauti informacijos, o vakaras – gautą informaciją panaudoti praktiškai. Programos vadovai įvairiais, įdomiais būdais mokė mus, kaip suteikti pirmąją pagalbą, patarė, kokį maistą neštis į žygį, išmokė naudotis kompasu ir žemėlapiu. Atėjus vakarui, susiskirstėme į dvi grupes, susikrovėme maistą ir kitus reikalingus daiktus į kuprines, šiltai apsirengėme ir, į rankas pasiėmę prožektorius, 20 val. pajudėjome iš pradinio taško. Taškas, į kurį turėjome nueiti, buvo pažymėtas žemėlapyje, ir eiti reikėjo ne paprasčiausiai keliu, o mišku. Sunku apibūdinti, koks jausmas buvo tamsią naktį eiti mišku, kurio visiškai nepažinojome. Nutiko įvairiausių kuriozų, pavyzdžiui, miške visai netikėtai sutikome prie laužo besišnekučiuojančią šeimą. Žinoma, atsitiko ir taip, kad pasiklydome ir niekaip negalėjome suprasti, kur esame. Emocijos liejosi per kraštus – buvo pykčio, juoko, pavydo, užuojautos, džiaugsmo... Tačiau svarbiausia, jog viskas baigėsi gerai! Kaip ir buvo numatyta, 2 val. nakties visi saugiai grįžome į mokymų namus. Užmigti dar keletą valandų negalėjome. Sekmadienį įspūdžiai taip pat liejosi per kraštus, ir kartu su vadovais aptarinėjome žygį.

Kiekvienas seminaras Kulautuvoje yra nepaprastas patirties šaltinis. Tokios patirties gyvenant kasdieninį gyvenimą įgauti neįmanoma. Darbas grupėse, nekasdieniai užsiėmimai, patyrę vadovai padeda suprasti daugelį svarbių dalykų apie bendravimą, tarpusavio supratimą, apie patį save... Belieka pasidžiaugti, kad yra tokia puiki programa - Tarptautiniai Jaunimo apdovanojimai, kuri skatina tobulėti, kad yra tokių nepaprastų žmonių kaip Žilvinas, Inga, mano mama Edita, kurie noriai padeda jaunimui ir dalinasi su juo savo patirtimi, skleidžia optimizmą ir toleranciją; žinoma, džiugu, kad yra ir tokių jaunuolių, kurie nori ne tik linksmai leisti laiką, bet ir tobulėti. ☺

Greta Griškaitytė, III klasė

Lapkričio 16 dieną Šakių Žiburio gimnazijoje įvyko kasmetinis gamtos bei tikslųjų mokslų konkursas „**Gamtukai**“. Mūsų gimnazijai atstovavo Rasa V., Kęstutis B., Karolis D., Ieva G. ir Laimutis S. Jiems padėjo gausi palaikymo komanda, kurią sudarė 10 mokinių. Gerų rezultatų linkėjo su mokiniais atvykusios mokytojos Vidutė Tamošaitienė ir Aldona Plečkaitienė. Konkurso metu komanda turėjo atsakyti į klausimus iš matematikos, informatikos, fizikos, biologijos, chemijos sričių bei atlikti kūrybinę užduotį, kurios metu reikėjo pavaizduoti išsitrauktą dėsnį (jį turėjo atspėti palaikymo komanda). Taip pat vyko „Žaibo turnyras“, kuriame į klausimus atsakinėjo Karolis. Buvo įdomu, naudinga ir linksma.

Konkurse dalyvavo dešimties mokyklų komandos. Mūsų gimnazijos komanda užėmė **5-ąją vietą**. Manome, kad tai gana gerai ir džiaugiamės šiuo rezultatu. ☺

Indrė B., II^b klasė

The United Colours Of The European Nature – Europos gamtos spalvos

2011-2012 mokslo metai mūsų mokyklai buvo labai sėkmingi: laimėta daug prizinių vietų įvairiose olimpiadose, konkursuose, sporto varžybose bei... projektuose. Todėl aktyviai pradėjome ir šiuos mokslo metus - mokykla dalyvauja „Comenius“ programos projekte.

Pirmąją spalio savaitę anglų kalbos mokytojas ir gimnazijos direktorė svečiavosi Turkijoje. Nusprendėme juos pakalbinti ir pasidomėti, kaip jiems sekėsi, kas labiausiai patiko, kas nustebino, tiesiog paprašėme pasidalinti įspūdžiais. Pirmiausia pakalbinome projekto kuratorių **Ramūną Makavecką**.

- **Gimnazija dalyvauja programos "Comenius" finansuojamame projekte, kurio kuratorius mokykloje esate Jūs. Papasakokite apie šį projektą plačiau.**

- Tai yra Europos Sąjungos finansuojamas projektas, kuris padeda atokiau nuo didelių miestų esančių mokyklų vaikams tobulinti anglų kalbos žinias, bendravimą su kitų tautų žmonėmis, skatina pažinti pasaulį. Mūsų projekte dalyvauja penkios šalys: Turkija, Lenkija, Rumunija, Prancūzija ir Lietuva. Projektas vadinasi „Europos gamtos spalvos“ (angl. „The United Colours Of The European Nature“). Visos veiklos, kurias mes įgyvendinsime, vienaip ar kitaip bus susijusios su gamta. Pirmiausia su 8 ir I gimnazijos klase pildėme anketas apie kiekvieną šalį, norėdami išsiaiškinti, ką mokiniai žino. Toliau - fotografijos, piešimo, emblemos kūrimo konkursas, bet visa tai vėlgi susiję su gamta. Taip pat yra numatytos išvykos į kitas projekte dalyvaujančias šalis. Kaip jau žinote, pirmasis susitikimas buvo Turkijoje. Tenai mes nuo ryto iki pietų aptarinėjome projekto klausimus: kas, kaip, kada, kur vyks. Po pietų - pažintinė programa, kurios metu galėjom apžiūrėti miestą, susipažinti su Turkijos gamta ir kultūra.

- **Žinau, kad Turkijoje kūrėte planus, skirtus įgyvendinti šio projekto programą, aptarėte vizitus. Kokie artimiausi planai? Kas dar laukia ateityje?**

- Patys svarbiausi planai yra tokie: kovo mėnesį mes išvažiuojame į Prancūziją kartu su mokiniais, kurie dalyvaus ten organizuotame dainos festivalyje ir turės dainuoti dainas apie gamtą visomis projekte dalyvaujančių šalių kalbomis. Birželio mėnesį į mūsų mokyklą atvažiuoja projekte dalyvaujančių šalių delegacijos ir viešės visą savaitę; jie tarsis pas mus; 2014 metų pradžioje dalyviai važiuos slidinėti į Lenkiją, į kalnus, aišku, bus ir kitų veiklų, čia „slidinėti“ tik toks veiklos pavadinimas; 2014 metų pabaigoje visi dalyviai vyks į Rumuniją, kur bus projekto uždarymas. Tokie yra pagrindiniai planai, o kiekvieną mėnesį vyks konkursai, video konferencijos, bendravimas el. paštu.

- **O kokie Jūsų asmeniniai įspūdžiai iš Turkijos? Kas nustebino, labiausiai įsiminė, pasirodė keista, buvo linksma?**

- Turkijoje, Stambule, jau esu buvęs, tai man nuo ankščiau yra išlikęs įspūdis, kad Turkijoje yra chaosas: intensyvus eismas, daug žmonių, nemažai šiukšlių, praktiškai - ką valgo, tą meta ant žemės. Turkai – musulmonai, ir man šiek tiek keista, kad jie meldžiasi 5 kartus per dieną; per

garsiakalbius būna transliuojamas pamokslas ir visos mišios. Pačios pirmos mišios prasideda 6 val. ryto. Turkijoje mes gyvenome viešbutyje priešais mečetę, tai kiekvieną rytą mišios mus ir žadindavo. Aišku, keista, kai pamatai juodai apsirengusią moterį, nors lauke 30 laipsnių karščio. Matosi, kad ta moteris dar ir su džinsais bei megztiniu, galvą apsigaubusi juoda skara, tik akys matyti. Kas linksmo? Viskas gerai, linksma kompanija buvo, visi mėgo juokus.

Išpūdžiais pasidalino ir apie kelionę bei patį miestą papasakojo mūsų gimnazijos direktorė Grita Launikonienė:

- Tarptautinio projekto Comenius daugiašalių mokyklų partnerystės projekto "The United Colours of The European Nature" koordinatore yra „Yunus Emre İlköğretim Okulu“ mokykla. Ji yra Turkijos šiaurės vakarinėje dalyje, Bursos mieste. Į didžiausią Turkijos miestą Stambulą, turintį apie 14 mln. gyventojų, skridome lėktuvu, iš Stambulo kėlėmės laivu per Marmario jūrą į Aziją, dar 30 km riedėjome autobusu ir pasiekėme Bursą. Kelionė truko apie 15 valandų.

Bursa yra provincijos centras, turintis apie 2 mln. gyventojų, todėl turkams sunkoka suprasti Lietuvos mastus: jų „miestelis“ gyventojų skaičiumi prilygsta daugiau nei pusei Lietuvos, mūsų Vilkiškis jiems tik mažas kaimelis, o ką jau kalbėti apie Gražiškį. Taip atsitiko, kad Bursoje lankiausi jau antrą kartą (Žaliosios mokykla dalyvavo projekte su kita Bursos mokykla), tačiau šį kartą mačiau tarsi kitą didmiestį: gyvenome miesto centre, prie pat didžiosios mečetės (tikrai ne džiaugsmas pašokti iš lovos 5.50 val. prasidėjus garsiai rytinei maldai), anksčiau mačiau gerokai skurdesnius priemiesčius (*merginos, džiauokitės, kad gimėte Lietuvoje, ir jūsų, apmūturiotų tamsiomis čadromis, vyrai nesiveža traktoriaus priekaboje dirbti į alyvuogių sodus*). Bursa - pramoninis miestas, taigi pamatėme tikrą Turkiją, o ne pritaikytą poilsiauti į pietus vykstantiems turistams iš Europos. Labiausiai patiko, kad spalio pradžioje ten buvo 25-29 laipsniai šilumos, o didžiausia mįslė liko, kaip iš linksmyų, žvitraakių, judrių mergaičių išauga merginos ir moterys, dėl religinių islamo įsitikinimų slepiančios veidą po čadra ir ramiai dėvinčios ilgus juodus ar pilkus apsiaustus net karštą vasaros dieną.

- Papasakokite dar ir apie mokyklą, kurioje lankėtės. Kuo ji panaši ir kuo skiriasi nuo mūsų tradicinės mokyklos?

- Mokykloje, kurioje lankėmės, mokosi beveik 1500 mokinių, dirba 70 mokytojų, dauguma vyrai. Mokosi dviem pamainomis: nuo 8 val. iki pietų vyksta pamokos 5-8 klasių mokiniams, o prieš 14 val. tose pačiose patalpose prasideda pamokos 1-4 klasių mokiniams. Klasės ir jauki ugdomoji aplinka panašios į mūsų: sienas puošia daug mokinių dailės darbų, tokie pat suolai, lentos, kompiuteriai. Tačiau tikrai skirtinga mokykla iš išorės: aukšta tvora su geležiniais vartais juosia nedidelį kiemą, atskirai aptvertas paminklas garbinamam vadui Ataturkui. Mokyklos laiptinės langai grotuoti, kieme įtaisyta krepšinio stova (beje, lankas be tinklelio) atstoja sporto aikštyną, vaikai net nepersirengia sportine apranga per kūno kultūros pamokas. Mokykloje nėra valgyklos, tik kioskelis kieme, kur vaikai gali nusipirkti sumuštinį, bandelį, specifinio turkiško jogurto - airano, sulčių ar vandens. Prieš pamokas visi mokiniai išsirikiuoja klasėmis su mokytojais mokyklos kieme ir skanduoja ištikimybės tėvynei ir pasižadėjimo stropiai mokytis priesaiką, tik po to, nešini rausvomis ir mėlynomis kuprinėmis, grūste grūdasi į mokyklą (į pamokas nevēluoja). Mokinių skaičius klasėje 25-30, berniukai ir mergaitės mokosi kartu, klasės auklėtojas dėsto daugiausia pamokų, kiti mokytojai - po vieną ar kelis dalykus, pvz., gamtos mokslai neskirstomi į biologiją, chemiją ir fiziką, socialiniai mokslai (istorija, geografija, pilietiškumas) ir dorinis ugdymas - vienas dalykas, bet atskiri dalykai yra geometrija ir matematika.

- **Ar teko bendrauti su pačiais mokiniais, stebėti juos pamokose? Kokie jie?**

- Mokiniai nuoširdūs, drąsūs, smalsūs, mandagūs, geranoriški ir paslaugūs. Per pertraukas tamsiaplaukiai rudakiai turkų mokinukai būriais kalbino šviesių plaukų, mėlynų akių mokytojas ir mokytojus iš Lenkijos, Lietuvos ir Prancūzijos; rumunės tamsios, bet joms dėmesio tikrai netrūko. Dažniausiai klausinėjo, iš kur mes, kokius dalykus dėstom, prašė pasisakyti vardus ir patys mokė išarti jų vardus. Nepakankamos anglų kalbos žinios, kaip ir daugelio mūsų tokio amžiaus mokinių, apribojo pokalbių temas. Birželio mėnesį galėsite palyginti anglų kalbos įgūdžius, kai visų šalių mokiniai ir mokytojai atvažiuos į Gražiškius. Pamokų stebėjimas projektinėje veikloje nebuvo numatytas, tačiau niekas nedraudė praverti klasių duris net ir pamokų metu, pavartyti vadovėlius, sąsiuvinius, pakalbinti mokinius ir mokytojus. Pažymiai mokiniams nerašomi, tačiau jų lankomumas, pažanga ir pasiekimai fiksuojami klasės dienyne ir pasiekimų aprašuose.

- **Viešnagės metu tikriausiai ne tik dirbote, bet ir turėjote galimybę pramogauti, apžiūrėti lankytinas vietas?**

-Darbo grafikas buvo mokyklinis: iki pietų - projekto veiklų planavimas ir aptarimas mokyklos skaitykloje, po pietų – ekskursijos, bendra vakarienė. Lankėmės keliose musulmonų mečetėse, važinėjome dviračiais botanikos sode, zoologijos sode stebėjome ne tik egzotiškus gyvūnus, bet ir mums taip įprastus naminius gyvūnus (vienintelę karvę Turkijoje mačiau tik zoologijos sode). Kėlėmės 2,5 km į Uludag viršukalnę, braidėme kalnų upėje (vandens tik mažą balutę radome, bet akmenys išdžiūvusioje upės vagoje didžiuliai), aplankėme jūros krantinę, gamtos muziejų ir observatoriją. Mokyklos bendruomenė suruošė du turkiškų tradicijų vakarus: viename koncertavo mokiniai, kitame - senovinės sultonų rūmų muzikos grupė. Aplankėme šilko turgų (pažiūrėti :) ir, žinoma, sugebėčiau pagal gamtinio būdą ir skonį apibūdinti bent trijų rūšių turkiškus kebabus. Šalies aplinką ir gamtą stebėjome pro autobuso langą, o žmonių papročius, aprangą ir tradicijas pažinome bendraudami.

Mokytojas Ramūnas Makaveckas filmavo, fotografavo ir aprašė visą projektinę veiklą Turkijoje, taigi besidomintys drįskite prašyti informacijos anglų kalbos kabinete.

Dėkojame Direktorei ir mokytojui už išsamius ir informatyvius interviu ir visiems linkime sėkmės, įgyvendinant projekto veiklas ☺.

Rasa V., II^a klasė

„Nenuleisk ausų“

Vilkaviškyje vyko renginys „Nenuleisk ausų“, ir mūsų gimnazistai nenuleido ausų, o nuvyko pasižiūrėti ir patys pasirodyti.

Renginys vyko nuo 8 val. iki 17 val. Pradžioje visi dalyvavo strateginiame žaidime „Ralis“ ir raliavo po Vilkaviškį vykdydami įvairias užduotis. Po to buvo galima padalyvauti įvairiausiuose užsiėmimuose: piešti ant kūno, šokti, žaisti komandinius žaidimus ir kt. Dar vėliau vyko Jaunimo galimybių mugė, kurioje kiekviena jaunimo organizacija ar neformali grupė galėjo pademonstruoti, ką veikia. Gražiškiečiai pristatė savo projektą „Mes norim veikti“ ir „Tarptautinių jaunimo apdovanojimų“ programą. Po mugės vyko trumpas renginys su linksmomis atrakcijomis.

Tą dieną į Vilkaviškio jaunimo centrą susirinko jaunimas iš įvairiausių rajono kampelių. Garsi muzika, juokas, kalbos kūrė jaunatvišką nuotaiką. Jaunimas bendravo ir dalinosi savo idėjomis, planais, patirtimi, aptarė nuveiktus darbus. Nors mūsų gimnazistus šis renginys labai nuvargino, vis dėlto įdomu buvo pasižiūrėti, kuo užsiima viso rajono jaunimas ir pasidalinti savo veiklomis su kitais.

Toks renginys Vilkaviškyje vyksta kasmet, todėl siūlome ir kitiems gimnazistams nenuleisti ausų ir kitais metais jame dalyvauti! ☺

Greta Griškaitytė

ŠAUNIAUSIŲ KOMANDŲ VARŽYTUVĖS

Lapkričio 9 d. Vilkaviškio kultūros centre vyko jau tradicija tapęs renginys – „Šauniasių komandų varžytuvės“, kurio tema – „Kine kaip kine“. Gražiškių gimnazija šiame renginyje buvo naujokė. Bet įmanote, kad mums tai sutrukdė siekti aukštumų? Klystate!

Visos komandos ruošė prisistatymus, vaidinimus (namų darbus), vyko kapitonų mūšis, kurio metu teko atpažinti muziką iš įvairių filmų. Sunkiausia užduotis – ekspromtu sukurti animacinį filmuką, panaudojant išsitrauktus daiktus. Mūsų komanda puikiai susidorojo su šia užduotimi, sukurdamą populiariaus „Simpsonų“ filmuko epizodą.

Ir ką Jūs manote? **Mes užėmėme garbingą ANTRAJĄ vietą** ☺. Prizai – termosai ir sumuštiniai kepyklės.

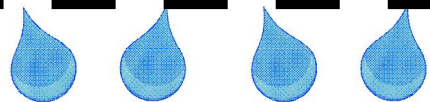
Ši pergalė nepaprastai nudžiugino. Prisipažinsiu – važiovome truputį bijodami, manėme, kad šansų laimėti – labai mažai, o ir ruošis pradėjome likus vienai savaitei iki renginio. Ta savaitė buvo labai sunki – dekoracijas gaminome ir naktimis ☺. Bet kaip sakoma – šaknys karčios, o vaisiai saldūs.

Didžiausią indėlį į šį mūsų pasirodymą įdėjo **mokytoja Rasa Kvirevičienė**. Tai ji kartu su mumis vargo, repetavo, jaudinosi ir džiaugėsi. Mes jai už tai esame nepaprastai dėkingi! Aišku, daug įtakos turėjo ir tai, kad komandą sieja glaudus tarpusavio ryšys, suprantame vieni kitus iš pusės žodžio ☺. Padėkoti norime ir tiems mokytojams, kurie atėjo pasižiūrėti ir renginio metu mus palaikė. Ačiū mokytojui Ringiui už puikius kadrus ☺.

Šis renginys paliko didelį įspūdį, komandos užkulisiuose juokavo, bendravo ir nejautė jokios konkurencijos.

Ieva Griškaitytė, III klasė

Priimk po skėčiu ir mane...

Jau tikriausiai visi žinome, jog lapkričio 16 diena yra Tolerancijos diena. Ji minima ir mūsų gimnazijoje. Integruota pamoka pavadintą renginį visos mokyklos mokiniams pradėjo mokytoja Rada Kulikauskienė ir gimnazijos prezidentė Ieva Griškaitytė. Savo sekama pasaka jos labiausiai sudomino mažuosius klausytojus.

Pamokos tikslas – išsiaiškinti, kas yra tolerancija, ir kiekvienai klasei pristatyti savo tolerancijos skėčius. Mokiniais išradinumo netrūko – margaspalviai, įvairiomis priemonėmis dekoruoti skėčiai džiugino visų akis.

Pristatymai taip pat buvo įvairūs: žodiniai, muzikiniai, vaidybiniai, bet visuose atsispindėjo žodis TOLERANCIJA. Ypač sužavėjo ir pralinksmino 3 klasės „modeliai“, drąsiai žengiantys raudonu kilimu. Kiekvienas kitoks, bet visiems užteko vietos po skėčiu.

Labai džiugu, kad šioje integruotoje pamokoje dalyvavo ir patys mažiausi – ikimokyklinės grupės vaikai. Renginio pabaigoje kiekvienas mokinys turėjo parašyti savo vardą ant didelio popierinio skėčio, puošiančio mokyklos fojė.

Labai dėkojame **mokytojai Kulikauskienei** bei **gimnazistei Ievai** už nuotaikingą, prasmingą, nuostabią pamoką, skirtą visai gimnazijai. ☺

Laura Murauskaitė, I klasė

Maironio kūryba - prasmingo grožio šviesa

Maironio gyventa istorinė epocha, suformavusi jį kaip asmenybę ir menininką, seniai nuėjo praeitin, tačiau ir šiandien mes vis dar jaučiame jo gyvenimo prasmę, poetinio žodžio žavesį.

Mūsų gimnazijos bendruomenė, minėdama Maironio metus, organizavo renginių ciklą „Mūsų Maironis“, trukusį beveik visą mėnesį.

Pirmąjį dvasingumo renginį „Iš širdies į širdį“, skirtą Maironio 150-osioms gimimo metinėms paminėti, vedė mokyklos bibliotekininkė Romėna Jeseliūnienė. Maironio eilėmis į klausytojus pirmiausia prabilo gimnazijos dramos būrelio nariai, vadovaujami mokytojos Rasos Kvirevičienės. Stebėdami jų parengtą literatūrinę kompoziciją, mintimis nusikėlėme į Maironio laikmetį. Po to Maironio kūrybą skaitė mokyklos mokiniai, mokytojai, tėvai, miestelio bibliotekos vedėja Nijolė Dubickienė. Savo mėgstamiausią Maironio eilėraščių „Pavasaris“ su jauduliu ir ašaromis akyse perskaitė daug metų mokyklos bibliotekoje dirbusi Česė Paulavičienė.

Visą savaitę mokyklos fojė per pertraukas mokiniai žiūrėjo dokumentinius filmus apie Maironio gyvenimą, klausėsi žymių žmonių skaitomų poeto eilėraščių, dainų.

5-6 klasių mokiniai analizavo baladę „Jūratė ir Kastytis“ ir nuoširdžiai piešė iliustracijas šiam kūriniiui. 7-8 klasių mokiniai iliustravo pasirinktą, savo širdžiai artimą poeto eilėraščių. Šių klasių mokinių darbai papuošė gimnazijos fojė. **Gražiausių piešinių autoriais tapo Povilas Venclova (5 kl.), Greta Vasiliauskaitė (6 kl.), Miglė Ulevičiūtė (7 kl.) ir Liveta Kantautaitė (8 kl.).**

I gimnazijos klasės mokiniai per pamokas ir savarankiškai skaitė Maironio kūrinius, juos analizavo ir savo išpūdžius perteikė rašdami esė Maironio kūrybos temomis. II gimnazijos klasių mokiniams teko daugiau pasidomėti Maironio gyvenimu ir kūryba, norint parodyti puikias žinias viktorinoje „Maironiui – 150“. **Viktorinos nugalėtojais tapo Indrė Brazaitytė (I-oji vieta), Rasa Valaitytė (II-oji vieta) ir Meda Adomavičiūtė (III –oji vieta).**

III gimnazijos klasės mokiniai susipažinti su poeto gyvenimu ir kūryba buvo išvykę į Maironio lietuvių literatūros muziejų Kaune. Čia jie dalyvavo edukacinėje pamokoje, tačiau daugiausiai išpūdžių patyrė apžiūrėdami muziejų ir klausydami gidės pasakojimo.

IV klasės mokiniai samprotavo tema „Ar mums šiandien aktualus Maironis?“. Mokiniai rašė nuoširdžiai, todėl buvo įvairių minčių.

Renginių ciklo pabaiga – integruotos lietuvių kalbos ir muzikos pamokos, kurias vedė lietuvių kalbos mokytojos Rasa Kvirevičienė ir Aldona Adomaitytė bei muzikos mokytoja Vilma Brazauskienė. Mačiau, kaip įsijungėte į bendras dainas, tikiu, kad labiau pažinote Maironį kaip žmogų ir galbūt susimąstėte apie gyvenimo prasmingumą ir grožio šviesą jau žinodami, kad nusitrina visa, kas laikina, lieka amžinu vertybių šviesa – Tėvynė, Gamta, Žmogus.

Mokytoja A. Adomaitytė

Tobulėti niekad nevėlu!

Visi puikiai atsimename savaitę prieš rudens atostogas ir savaitę po atostogų. Kodėl? Visas dėmesys buvo sutelktas į vieną Kūrėją – Maironį. Skaitėme, rašėme, piešėme, atsakinėjome į viktorinos klausimus, dalyvavome renginiuose.

Greta Griškaitytė turėjo galimybę nuvažiuoti net į respublikinį meninį konkursą!

„Buvo labai labai geras jausmas sakyti tekstą prieš daugybę žmonių ir jausti, kad manęs klausosi. Komisijoje buvo dvi aktorės ir režisierius - tokie žmonės kūrė rimto renginio nuotaiką. Buvo be galo daug dalyvių ir pats renginys truko labai ilgai, todėl su mokytoja nutarėm, kad kitais metais šiam renginiui rimtai pasiruošim, išsimesim sumuštinį - nusiteiksim visą dieną ten praleisti. Apskritai Maironio muziejus yra nepaprasta vieta, o per konkursą ji buvo pilna jaunų žmonių, visi skaitė bent po vieną Maironio eilėraštį. Buvo skaitovų, kurie tikrai paliko įspūdį, taigi supratau, kad man dar yra kur tobulėti. Naudinga buvo dalyvauti tame konkurse. **Labai ačiū mokytojai Rasai**, kuri nepagailėjo savo laiko su manimi nuvykti ir, žinoma, kad pasiūlė dalyvauti“ – sako Greta.

Taigi manau, kad minėdami Maironio 150-ąsias gimimo metines, turėjome tikrai puikią galimybę pažinti Maironį kaip žmogų ir kaip poetą. pabūti kartu, pamąstyti apie gyvenimą ir save.

Meda A., IIB klasė

KLAUSIMĖLIS

”

Žiūrėdami televizijos laidą „Klausimėlis“ dažnai stebimės kalbinamų žmonių atsakymais į vieną ar kitą klausimą, ir sunku būna suvokti, kad žmogus išvis gali pateikti tokį atsakymą. Liūdna, bet viktorina apie Maironį parodė, kad tokių „protingų“ atsakymų toli ieškoti nereikia.☹ Perskaitykime juos, pamąstykime ir galbūt skirsime daugiau dėmesio savo bendrajam išprusimui.

- 1. Kokia yra tikroji Maironio pavardė? – Vasilionis (Jonas Mačiulis, jei dar kas nors nežino.)
- 2. Kur mokėsi Maironis? – Kauno kolegijoje (Ar tokių mokymo įstaigų tada buvo?)
- 3. Kokius žinote Maironio slapyvardžius? – Klapčiukas, Vaižgantas. (Deja...)
- 4. Kas buvo mėgstamiausias Maironio kompozitorius? - Antanas Baranauskas, Balys Sruoga, Adomas Mickevičius, Jonas Basanavičius... (☹ Negi pamiršome ir „Anykščių šilėlį“, ir „Dievų mišką“, ir taip netoli esančią Jono Basanavičiaus tėviškę, jei manome, kad šie žmonės buvo kompozitoriai?)
- 5. Kaip vadinasi Maironio eilėraščių rinkinys? – „Metai“ (Ką pasakytų grožinės literatūros pradininkas Kristijonas Donelaitis?)
- 6. Kokie kompozitoriai rašė muziką Maironio eilėraščiams? – Puškinas. (O tai juk rusų rašytojas...)
- 7. Kokių metų laikų Maironis nevaizdavo eilėraščiuose? – Tarybinių. ☺ (Visuomet mokiniams sakome: atidžiai skaitykite užduotį, bet jie mūsų neišgirsta...)

Taigi tiems dalyviams, kurių šįkart viktorinoje nelydėjo sėkmė, norėčiau palinkėti, kad kiekvieną patirtą nesėkmę Jūs stengtumėtės paversti naudinga pamoka sau.

Mokytoja A. Adomaitytė

Mokinių tarybų susitikimas

Pagaliau tai įvyko!!! :D Šis susitikimas planuotas jau labai seniai, ir džiaugiuosi galėdama apie jį dabar pranešti Jums, mielieji ☺. Tikriausiai ne vienas spalio mėnesio pabaigoje atkreipėte dėmesį, kad vieną dieną mokykloje pasirodė daug naujų veidų - tai buvo svečiai iš rajono mokyklų.

Mūsų gimnazijos mokinių taryba, siekdama palaikyti draugiškus ryšius su kitomis mokyklomis, pakvietė keturių mokyklų mokinių tarybų narius į susitikimą. Svečiai, deja, atvyko tik iš trijų mokyklų: Vištyčio Petro Kriaučiūno vidurinės mokyklos, „Kybartų Kristijono Donelaičio gimnazijos ir Bartninkų Jono Basanavičiaus vidurinės mokyklos. Labai gaila, kad nesulaukėme Pajevonio vidurinės mokyklos mokinių.

Pirmiausia visus supažindinome su savo gimnazija – ją pristatė mūsų aktyvioji gimnazistė Rasa Valaitytė, muziejuje visus šiltai sutiko mokytoja Reda Kulikauskienė. Po to mokyklų atstovai kalbėjo apie savo vykdomas veiklas, taip pat pristatė ir savo mokyklose vykstančius renginius. O toliau – „Protų mūšis“ ,paruoštas mokytojos Editos Miglinienės. Buvo sudarytos mišrios komandos, ir ši mintis pasitvirtino - visi buvo labai faini ir draugiški.

Po „sunkiosios“ dalies visus pakvietėme pasivašinti. Laiką praleidome linksmai: kalbėjome, juokėmės, dalinomės įspūdžiais. Visi vienbalsiai nusprendėme, jog tai buvo ne pirmas ir tikrai ne paskutinis mūsų susitikimas. Todėl laukite tolimesnių mūsų susitikimų ir žinių iš jų ☺.

Agnė Žolynaitė, III klasė

Kai rudeniškas lietus glosto mano veidą...

Ruduo... Šaltas metų laikas....Einu ką tik nulytu taku seno parko link. Atsisėdu ant suolelio, sustabdu laiką ir užsimerkiu. Mintimis keliauju po savąjį pasaulį, kuris pilnas žmonių, besidžiaugiančių gyvenimu, kad ir koks jis yra. Nesvarbu – ruduo ar žiema, nesvarbu – lyja ar sninga, bet jie laimingi...

Staiga vėl pradeda smarkiai lyti, ir mano mintis išblaško žmonių nepasitenkinimas lietumi. Tada tyliai sau pasakau: „Noriu, kad viskas būtų kaip mano pasaulį, kaip mano mintyse...

Pakylu ir nueinu. O švelniai rudeniškas vėjas glosto mano plaukus, rudeniškas lietus – mano veidą. Tai nuostabus jausmas, ypač tada, kai mintyse sukasi svajonės, nors ir rudeniškai nusiteikusios...

Rūta Vaškevičiūtė, II^b klasė

Sveikinimai mūsų gimnazijos sportininkams:

2012 m. rugsėjo 29 dieną Sūdavos vidurinėje mokykloje, VI – ajame bėgime, skirtame mokslininko, kalbininko Juozo Senkaus taurei laimėti, **Stasys Stočkus iškovojo I –ąją, Andrius Mickevičius – II –ąją, o Tadas Žalkauskas – III-ąją vietą.**

Mantas Šmigelskas Palangoje vykusiose bėgimo varžybose iškovojo **IV-ąją vietą.**

Laikraštį kūrė: Ieva G., Greta G., Agnė Ž., Indrė B., Rasa V., Meda A., Rūta V., Reda B., Monika P., Laura M., mokytoja A. Adomaitytė, maketavo Indrė B.